

Sygn. akt I 1 C 810/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. K.**

przeciwko **Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia wykonalności w części – ponad kwotę 7 403,97 złotych (siedem tysięcy czterysta trzy złote dziewięćdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 6 194,74 złotych za okres od dnia 19 listopada 2014 roku do dnia zapłaty, tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 07 grudnia 2010 roku wydany w sprawie o sygn. akt XVI Nc-e 547134/10 przez Sąd Rejonowy w Lublinie zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 02 lutego 2011 roku;

II. zasądza od powoda T. K. na rzecz pozwanego Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 30 złotych (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od powoda T. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 336,42 złotych (trzysta trzydzieści sześć złotych czterdzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze Skarbu Państwa;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 1 192,75 złotych (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2014 roku powód T. K. wniósł przeciwko pozwanemu Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. pozew domagając się pozbawienia wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 07 grudnia 2010 roku wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie o sygn. akt XVI Nc-e 547134/10 z powództwa

Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. przeciwko J. K. – poprzednikowi prawnemu powoda.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż na mocy aktu poświadczenia dziedziczenia z dnia 29 lutego 2012 roku (Rep. A nr 1- (...)) stał się dłużnikiem pozwanego Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. i podjął niezwłocznie starania dotyczące ugodowej spłaty należności. W wyniku prowadzonych z upoważnionymi pracownikami pozwanej rozmów oraz korespondencji, wierzytelność wraz z odsetkami została przez strony określona na kwotę 21 102,56 złotych. Z uwagi na przejściowe problemy finansowe, termin wskazany przez powoda do zapłaty powyżej należności został w sposób dorozumiany przyjęty przez pozwanego na dzień 31 maja 2013 roku. Powód w dniu 13 czerwca 2013 roku dokonał wpłaty kwoty 15 000 złotych, zaś w dniu 24 czerwca 2013 roku – kwoty 6 102,56 złotych. W dniu 24 czerwca 2013 roku powód otrzymał od pozwanego pismo o cofnięciu ustaleń poczynionych między stronami postępowania odnośnie ugodowej spłaty należności, zaś w dniu 17 lipca 2013 roku – pismo wskazujące, iż na dzień 17 lipca 2013 roku zadłużenie powoda wynosi 6 654,96 złotych, w związku z czym, mając na uwadze wpłatę dokonaną w dniu 24 czerwca 2013 roku, powód dnia 05 sierpnia 2013 roku wpłacił na rachunek bankowy pozwanego brakującą kwotę 556,20 złotych.

W związku z tym, iż powód spłacił w całości należność wskazywaną przez pozwaną, komornik sądowy wstrzymał się z czynnościami egzekucyjnymi, lecz na wniosek wierzyciela z dnia 25 września 2013 roku postanowił kontynuować to postępowanie, gdyż jak wynikało z pisma pozwanego – na dzień 27 września 2013 roku przysługiwała mu wierzytelność w kwocie 6 159,58 (kwota główna) oraz w kwocie 137 złotych (odsetki).

W odpowiedzi na pozew pozwany Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. uznał powództwo za zasadne w części tj. w kwocie 21 658,76 złotych, wskazując jednakże, iż zadłużenie stwierdzone tytułem wykonawczym w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 07 grudnia 2010 roku wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie o sygn. akt XVI Nc-e 547134/10 z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. przeciwko J. K. – poprzednikowi prawnemu powoda, nie zostało w całości spłacone, wygasło ono jedynie częściowo na skutek wpłat dobrowolnych dłużnika T. K., jak i wyegzekwowanych przez komornika. Nadto, pozwany wskazał, iż ostatecznie między stronami nie doszło do zawarcia ugody, albowiem powód nie skorzystał z propozycji przedstawianej przez pozwanego. Jak bowiem wskazano powodowi w piśmie z dnia 15 stycznia 2013 roku, pozwany wyraził zgodę na odstąpienie od dochodzenia roszczeń, pod warunkiem dokonania przez powoda jednorazowej spłaty w wysokości 21 102,56 złotych do dnia 28 lutego 2013 roku, który to termin został następnie przesunięty do dnia 30 kwietnia 2013 roku, z zaznaczeniem, iż termin ten ma charakter ostateczny. Nadto, w piśmie z dnia 18 kwietnia 2013 roku poinformowano powoda, iż brak wpłaty kwoty 21 102,56 złotych w terminie do dnia 30 kwietnia 2013 roku będzie skutkować cofnięciem decyzji o odstąpieniu od dochodzenia części odsetek. Pozwany zaprzeczył również, ażeby w sposób dorozumiany termin do uiszczenia tych należności został przez niego przyjęty na dzień 31 maja 2013 roku, przeczy temu bowiem wyraźnie treść jego pism z dnia z dnia 18 kwietnia 2013 roku i z dnia 17 czerwca 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 grudnia 2010 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Lublinie XVI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt XVI Nc-e 547134/10 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanej J. K., aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia jej nakazu zapłaty zapłaciła powodowi Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 17 819,58 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi za okres od dnia 16 listopada 2010 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2 627,01 złotych tytułem kosztów procesu albo wniosła w tym terminie sprzeciw.

Powyższy nakaz zapłaty uprawomocnił się, toteż postanowieniem z dnia 02 lutego 2011 roku nadano temu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

niesporne; a nadto: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 07 grudnia 2010 roku – k. 82 akt, postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności – k. 82v akt

W dniu 25 lutego 2011 roku wierzyciel Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi J. K. w oparciu o nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 07 grudnia 2010 roku zaopatrzonej w klauzulę wykonalności.

niesporne; a nadto: wniosek o wszczęcie egzekucji – k. 64-65 akt

Dnia 30 sierpnia 2011 roku J. K. zmarła. Spadek po niej, na podstawie aktu poświadczenia dziedziczenia z dnia 29 lutego 2012 roku, nabył w całości na podstawie ustawy syn T. K.. Postanowieniem z dnia 15 maja 2012 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim – M. B. podjął wobec niego postępowanie egzekucyjne.

niesporne; a nadto: akt poświadczenia dziedziczenia z dnia 29 lutego 2012 roku (Rep. A nr 1064/2012) – k. 7 akt sprawy o sygn. Km 1837/13 prowadzonych przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni – J. B., postanowienie z dnia 15 maja 2012 roku – k. 84 akt sprawy o sygn. Km 1837/13 prowadzonych przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni – J. B.

Pismem z dnia 22 listopada 2012 roku T. K. zwrócił się do Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. z propozycją ugody dotyczącej spłaty pożyczki zaciągniętej przez J. K..

Pismem z dnia 15 stycznia 2013 roku oraz z dnia 11 lutego 2013 roku Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. poinformowała T. K. jako następcę prawnego dłużnika J. K., iż wyraża zgodę na częściowe odstąpienie od dochodzenia roszczeń w przedmiotowej sprawie pod warunkiem dokonania jednorazowej wpłaty w wysokości 21 102,56 złotych do dnia 28 lutego 2013 roku.

W odpowiedzi na pisemną prośbę T. K. zawartą w piśmie z dnia 24 stycznia 2013 roku i z dnia 21 lutego 2013 roku, pismem z dnia 18 kwietnia 2013 roku Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. poinformowała go, iż wyraża zgodę na wyznaczenie nowego terminu spłaty do dnia 30 kwietnia 2013 roku. Termin ten został wskazany jako ostateczny, z zastrzeżeniem, że brak wpłaty w kwocie 21 102,56 złotych w tym terminie, będzie skutkował cofnięciem decyzji o odstąpieniu od dochodzenia części odsetek.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 06 maja 2013 roku, T. K. wskazał, iż dokona ostatecznej spłaty zadłużenia w dwóch równych ratach płatnych do dnia 20 maja 2013 roku i do dnia 31 maja 2013 roku.

W dniu 12 czerwca 2013 roku T. K. wpłacił na rachunek bankowy Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 15 000 złotych.

Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. poinformowała T. K. pismem z dnia 17 czerwca 2013 roku, iż w piśmie z dnia 18 kwietnia 2013 roku wskazano ostateczny termin uregulowania zobowiązania zgodnie z warunkami przedstawionymi w piśmie z dnia 11 lutego 2013 roku, w związku jednakże z tym, że zadłużenie nie zostało uregulowane zgodnie ze wskazanymi tam warunkami, decyzja dotycząca odstąpienia od dochodzenia części naliczonych odsetek z dnia 11 lutego 2013 roku została cofnięta.

W dniu 24 czerwca 2013 roku T. K. wpłacił na rachunek bankowy Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 6 102,56 złotych.

pismo – k. 67 akt, pismo – k. 11 akt, pismo – k. 12 akt, pismo wraz z dowodem nadania – k. 12a-13 akt, pismo – k. 14 akt, potwierdzenie przelewu – k. 15 akt, polecenie przelewu – k. 16 akt, pismo – k. 98 akt, pismo – k. 99-100 akt, pismo – k. 101-102 akt

Pismem z dnia 27 czerwca 2013 roku T. K. wskazał, iż spłacił zadłużenie w wysokości uzgodnionej, tj. przy uwzględnieniu odstąpienia od dochodzenia części naliczonych odsetek, choć nastąpiło to z przekroczeniem wyznaczonego terminu, lecz przed doręczeniem mu decyzji o cofnięciu warunków ugody.

Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. poinformowała T. K. pismem z dnia 17 lipca 2013 roku, iż jego zadłużenie wynosi na ten dzień 6 654,96 złotych.

W dniu 05 sierpnia 2013 roku T. K. wpłacił na rachunek bankowy Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 556,20 złotych.

pismo – k. 17 akt, pismo – k. 18 akt, potwierdzenie wpłaty – k. 20 akt

Pismem z dnia 09 sierpnia 2013 roku Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. zawiadomiła komornika sądowego J. B., iż po dniu złożenia wniosku egzekucyjnego dłużnik dokonał następujących wpłat: 15 000 złotych w dniu 13 czerwca 2013 roku, 6 102,56 złotych w dniu 25 czerwca 2013 roku i 556,20 złotych w dniu 07 sierpnia 2013 roku, w związku z czym roszczenie wierzyciela zostało zaspokojone w całości. Na wezwanie komornika sądowego, wierzyciel wskazał sposób rozliczenia wpłat dokonanych przez dłużnika i wniósł o uznanie pisma z dnia 09 sierpnia 2013 roku za niebyłe, wskazując, iż po uwzględnieniu wszystkich wpłat, po stronie dłużnika nadal istnieje stan zadłużenia.

Zawiadomieniem z dnia 23 września 2013 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. poinformował Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G., iż na podstawie art. 822 k.p.c. wstrzymuje czynności egzekucyjne, albowiem dłużnik T. K. przedłożył nie budzący wątpliwości dowód na piśmie, że dopełnił swego obowiązku. W związku z powyższym, wierzyciel wskazał, iż na dzień 27 września 2013 roku zaległość T. K. wynosi jeszcze łącznie 6 297,28 złotych i wniósł o kontynuowanie postępowania egzekucyjnego.

niesporne, a nadto: pismo – k. 68 akt, wezwanie – k. 69 akt, pismo – k. 70-71 akt, zawiadomienie wierzyciela – k. 26 akt, pismo – k. 30 akt, pismo – k. 31 akt, pismo – k. 32 akt

W niniejszym postępowaniu na podstawie postanowienia z dnia 10 października 2014 roku oraz postanowienia z dnia 18 czerwca 2015 roku i z dnia 29 września 2015 roku (odnośnie pisemnej opinii uzupełniającej, z uwagi na merytoryczne zarzuty pozwanego) biegłego sądowy z zakresu księgowości sporządził opinię na okoliczność ustalenia wysokości istniejącego na dzień sporządzenia opinii zadłużenia powoda wobec pozwanego, egzekwowanego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 07 grudnia 2010 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Lublinie (sygn. akt XVI Nc-e 547134/10) w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Km 1837/13, przy uwzględnieniu: wyegzekwowanych w toku egzekucji kwot, kwot wpłaconych przez powoda dobrowolnie, wysokości zasądzonych w tytule egzekucyjnym odsetek, kolejności zaliczania wpływających kwot, tj. w pierwszej kolejności na koszty postępowania egzekucyjnego, następnie na koszty zastępstwa w egzekucji, koszty sądowe, odsetki i kapitał – należność główną oraz przy założeniu, że między stronami nie doszło do ugody i odstąpienia przez wierzyciela od egzekwowania części zadłużenia (naliczonych odsetek), a nadto wskazania o jaką kwotę wzrastać będzie zadłużenie powoda z każdym dniem, po dniu wydania opinii (w przypadku ustalenia, że powód posiada zadłużenie wobec pozwanej).

Z treści sporządzonej przez biegłego sądowego opinii oraz dwóch opinii uzupełniających w związku z merytorycznymi zarzutami pozwanego, wynikało, iż powód T. K. posiada zadłużenie wobec pozwanej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. wynikające z nakazu zapłaty z dnia 07 grudnia 2010 roku, na dzień 18 listopada 2014 roku, w kwocie 7 403,94 złotych (należność główna – 6 194,74 złotych i odsetki – 1 209,23 złotych).

opinia – k. 135-140 akt, opinia uzupełniająca – k. 208-212 akt, opinia uzupełniająca – k. 287-242 akt

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie Sąd dokonał na podstawie dowodów z powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w aktach sprawy niniejszej oraz w aktach sprawy prowadzonej przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. w sprawie o sygn. akt Km 1837/13. Prawdziwość tych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, co do swej autentyczności i wiarygodności, a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych istotnych okoliczności. Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się również na dowodzie z opinii biegłego sądowego J. W. wraz z pisemnymi opiniami uzupełniającymi, w których biegły sądowy odniósł się do zarzutów sformułowanych przez pozwanego, uznając, iż opinia ta była rzetelna i fachowa.

Sąd nie uwzględnił (aczkolwiek nie dał temu formy postanowienia) wniosku powoda o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia zestawienia obejmującego należności wyegzekwowane od J. K., albowiem Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z dokumentów, w tym karty rozliczeniowej, znajdujących się w aktach sprawy o sygn. akt Km 1837/13, które obejmowały całość postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego, a zatem również i należności wyegzekwowane od poprzednika prawnego powoda – J. K..

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód T. K. domagał się pozbawienia wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty z dnia 07 grudnia 2010 roku wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie o sygn. akt XVI Nc-e 547134/10 z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. przeciwko J. K. – poprzednikowi prawnemu powoda wskazując, iż na podstawie tego tytułu wykonawczego wierzyciel – pozwany Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. prowadzi wobec niego postępowanie egzekucyjne, mimo, iż zgodnie z zawartą przez strony ugodą, spełnił on już swoje świadczenie w całości.

Zgodnie z treścią przepisu art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście (punkt 1) lub po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie (punkt 2).

Powództwa przeciwegzekucyjne są środkami merytorycznej obrony przed egzekucją przysługującymi dłużnikowi oraz osobom trzecim. Istotą takiego powództwa jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy, z tym że powództwo to nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym, lecz do badania jedynie wykonalności takiego tytułu.

Z utrwalonego orzecznictwa jednoznacznie wynika, że wykonanie zobowiązania wynikającego z ugody pozasądowej, w której strony postanowiły, że świadczenie nią objęte stanowi zaspokojenie roszczeń uwzględnionych wcześniej wydanym orzeczeniem, powoduje wygaśnięcie zobowiązania i może stanowić podstawę żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego obejmującego to orzeczenie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1999 roku, sygn. akt I CKN 205/98).

W ocenie Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego, zwłaszcza pisemnej korespondencji stron z dnia 15 stycznia 2013 roku (k. 67 akt), z dnia 11 lutego 2013 roku (k. 11 akt), a także z dnia 18 kwietnia 2013 roku (k. 12 akt), wynika, iż pozwany Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. wyraził zgodę na częściowe odstąpienie od dochodzenia roszczenia wynikającego z nakazu zapłaty z dnia 07 grudnia 2010 roku –

w zakresie dotyczącym odsetek, pod warunkiem wpłaty kwoty 21 102,56 złotych w terminie do dnia 28 lutego 2013 roku, przedłużonym następnie – pismem z dnia 18 kwietnia 2013 roku – do dnia 30 kwietnia 2013 roku. W piśmie tym nadto wyraźnie wskazano, iż brak wpłaty powyższej kwoty we wskazanym terminie skutkować będzie cofnięciem decyzji o odstąpieniu od dochodzenia części odsetek, zaś sam termin – ma charakter ostateczny.

Wbrew twierdzeniom powoda T. K. nie sposób uznać, że doszło między stronami do dorozumianego przedłużenia terminu spłaty po raz kolejny – do dnia 31 maja 2013 roku jako terminu wskazanego przez powoda w piśmie z dnia 06 maja 2013 roku. Przeczy temu wyraźnie treść pisma pozwanego zarówno z dnia 18 kwietnia 2013 roku, jak i z dnia 17 czerwca 2013 roku (k. 14 akt), w którym pozwany wskazuje, że decyzja o odstąpieniu od dochodzenia części odsetek została cofnięta w związku z niezachowaniem określonego jako ostateczny terminu do dnia 30 kwietnia 2013 roku.

Na marginesie wskazać należy, iż gdyby nawet uznać, że doszło do przedłużenia terminu w sposób zaproponowany przez powoda, to i tak termin ten nie został zachowany – należność w kwocie 21 102,56 złotych została bowiem przez niego wpłacona w dniu 13 czerwca 2013 roku (15 000 złotych) i w dniu 24 czerwca 2013 roku (6 102,56 złotych), a zatem już po upływie nawet wskazanego przez siebie terminu. Natomiast zupełnie brak jest podstaw w świetle zgromadzonych dowodów do przyjęcia, że pierwotny termin był niemożliwy do spełnienia, a zatem powodowi przysługiwał „otwarty” termin na jego spełnienie. Takie twierdzenie powoda pozostaje w sprzeczności z treścią korespondencji stron, jak również z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, trudno bowiem sobie wyobrazić, iż wierzyciel dysponujący już tytułem wykonawczym i zainteresowany w uzyskaniu należnej mu kwoty, nie tylko rezygnuje z części swojej należności (w zakresie odsetek), ale również i godzi się na spełnienie świadczenia przez dłużnika w nieokreślonym bliżej terminie.

Konsekwencją uznania, iż powód T. K. nie wykazał, ażeby pomiędzy nim a pozwanym Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. doszło do kolejnego przedłużenia terminu spłaty kwoty 21 102,56 złotych wynikającej z zawartego przez strony porozumienia, było przyjęcie, iż uzgodnienia te, na skutek niezachowania terminu zapłaty określonego jako ostateczny, przestały obowiązywać, doszło więc do rozwiązania umowy, a zatem pozwany stał się uprawniony do dochodzenia również pozostałej części odsetek.

Postanowieniem z dnia 10 października 2014 roku oraz postanowieniem z dnia 18 czerwca 2015 roku i z dnia 29 września 2015 roku (odnośnie pisemnej opinii uzupełniającej, z uwagi na merytoryczne zarzuty pozwanego) Sąd Rejonowy w Gdyni postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości na okoliczność ustalenia wysokości istniejącego na dzień sporządzenia opinii zadłużenia powoda wobec pozwanego, egzekwowanego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 07 grudnia 2010 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Lublinie (sygn. akt XVI Nc-e 547134/10) w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Km 1837/13, przy uwzględnieniu: wyegzekwowanych w toku egzekucji kwot, kwot wpłaconych przez powoda dobrowolnie, wysokości zasądzonych w tytule egzekucyjnym odsetek, kolejności zaliczania wpływających kwot, tj. w pierwszej kolejności na koszty postępowania egzekucyjnego, następnie na koszty zastępstwa w egzekucji, koszty sądowe, odsetki i kapitał – należność główną oraz przy założeniu, że między stronami nie doszło do ugody i odstąpienia przez wierzyciela od egzekwowania części zadłużenia (naliczonych odsetek), a nadto wskazania o jaką kwotę wzrastać będzie zadłużenie powoda z każdym dniem, po dniu wydania opinii (w przypadku ustalenia, że powód posiada zadłużenie wobec pozwanej).

Z treści sporządzonej przez biegłego sądowego opinii oraz dwóch opinii uzupełniających w związku z merytorycznymi zarzutami pozwanego, wynikało, iż powód T. K. posiada zadłużenie wobec pozwanej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. wynikające z nakazu zapłaty z dnia 07 grudnia 2010 roku, na dzień sporządzenia opinii, tj. na dzień 18 listopada 2014 roku, w kwocie 7 403,94 złotych (należność główna – 6 194,74 złotych i odsetki – 1 209,23 złotych).

Nie ulega wątpliwości, iż opinia ta stanowi pełnowartościowy dowód na powyższą okoliczność przede wszystkim dlatego, że została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową z zakresu księgowości, nadto biegły sądowy poprawnie zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiały potrzebne do wydania opinii

i sporządził ją uwzględniając wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu złożona opinia jest fachowa, rzetelna, jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, jest również zrozumiała oraz oparta na całokształcie dokumentacji sprawy, stąd też Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych, tym bardziej, że nie była ona już ostatecznie kwestionowana przez żadną ze stron.

W związku z powyższym – wobec faktu uznania, iż łączące strony porozumienie wskutek niezachowania przez powoda wyznaczonego terminu spłaty, rozwiązało się, wobec czego wierzytelność nie wygasła i istnieje nadal – zasadne stało się uwzględnienie powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w części, tzn. ponad kwotę 7 403,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 19 listopada 2014 roku do dnia zapłaty, czyli ponad kwotę istniejącego jeszcze względem pozwanego zobowiązania, albowiem tylko należność jeszcze istniejąca może być przedmiotem postępowania egzekucyjnego na podstawie przedmiotowego tytułu, o czym w oparciu o treść art. 840 k.p.c. Sąd orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. uznając, iż powód T. K. wygrał sprawę w 78%. Sąd przyjął bowiem, iż powód wygrałby w całości sprawę, gdyby zgodnie z jego żądaniem pozbawiono tytuł wykonawczy wykonalności w całości, skoro zaś Sąd pozbawił przedmiotowy tytuł wykonawczy wykonalności jedynie w części, ponad kwotę 7 403,94 złotych wraz ze wskazanymi odsetkami ustawowymi, to uznać należało, iż co do pozostałej części – tej spełnionej, wynoszącej zgodnie z opinią biegłego kwotę 21 658,76 złotych, jest on stroną wygrywającą i dokonując stosunkowego wyliczenia zobowiązał go w punkcie II wyroku do zwrotu pozwanemu kwoty 30 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (koszty poniesione przez powoda wynosiły 300 złotych, 78% to kwota 234 złotych jako koszty należne powodowi od pozwanego, natomiast koszty poniesione przez pozwanego – 1 200 złotych, 22% to kwota 264 złotych jako koszty należne od powoda na rzecz pozwanego, co oznacza, że powód był zobowiązany do pokrycia różnicy). Sąd dokonał także w odpowiednich proporcjach stosunkowego rozdzielenia kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze Skarbu Państwa jako wynagrodzenie biegłego sądowego w łącznej kwocie 1 529,17 złotych i odpowiednio w punkcie III i IV wyroku nakazał ściągnąć te koszty od powoda (kwota 336,42 złotych, 22%) i od pozwanego (kwota 1 192,75 złotych, 78%).

Na marginesie wskazać należy, iż pozwany Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. w odpowiedzi na pozew (a zatem przy pierwszej czynności procesowej) uznał wprawdzie powództwo za zasadne w części tj. w kwocie 21 658,76 złotych, niemniej jednak w ocenie Sądu przewidziana w art. 101 k.p.c. reguła ponoszenia kosztów procesu nie mogła znaleźć tu zastosowania, albowiem przepis ten (art. 101 k.p.c.) nie ma zastosowania w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany wyrokiem, a nadto sam fakt dysponowania przez wierzyciela tytułem wykonawczym, który może stanowić podstawę egzekucji, daje zawsze dłużnikowi powód do wytoczenia sprawy w rozumieniu art. 101 k.p.c. (z uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 06 grudnia 2012 roku, sygn. akt IV CZ121/12, Lex nr 1288733).